

मां सा न बुबुधे ॥ अयं कामरूपी सर्वविघ्ननिर्दलनइति मां न ज्ञातवतीत्यर्थः ॥ ममकृतं विकृतं मयाकृतं विकृतं विकारस्वरूपं वक्ष्यमाणसूक्ष्मरूपत्वंच न बुबुधे ॥ ४२ ॥
तदेवाह ततइति ॥ आदाय कर्तित्वा प्रपतामि प्राप्तं ॥ ४३ ॥ विसृष्टभुजा विप्रकीर्णभुजा ॥ ४४ ॥ सिंहिका हनुमता हतेति युगतानां वाचः शृणोमि श्रुताः ॥ ४५ ॥

तस्याश्वास्यंमहद्भीमंवर्धतेममभक्षणे ॥ नतुमांसानुबुबुधेममवाविकृतंरुतं ॥ ४२ ॥ ततोहंविपुलंरूपंसंक्षिप्यनिमिषांतरात् ॥ तस्या
हृदयमादायप्रपतामिनभस्थलं ॥ ४३ ॥ साविसृष्टभुजाभीमापपातलवणांभसि ॥ मयापर्वतसंकाशानिकृत्तहृदयासती ॥ ४४ ॥ शृ
णोमिखगतानांचवाचःसौम्यामहात्मनां ॥ राक्षसीसिंहिकाभीमाक्षिप्रहनुमताहता ॥ ४५ ॥ तांहत्वापुनरेवाहंकृत्यमात्ययिकंस्मरन् ॥
गत्वाचमहदध्वानंपश्यामिनगमंडितं ॥ ४६ ॥ दक्षिणंतीरमुदधेर्लंकायत्रगतापुरी ॥ अस्तंदिनकरेयातेरक्षसांनिलयांपुरीं ॥ ४७ ॥ प्र
विष्टोहमविज्ञातोरक्षोभिर्भीमविक्रमैः ॥ तत्रप्रविशतश्चापिकल्पांतघनसप्रभा ॥ ४८ ॥ अट्टहासंविमुंचंतीनारीकाप्युत्थितापुरः ॥
जिघांसंतीं ततस्तांतुज्वलदग्निशिरोरुहां ॥ ४९ ॥ सव्यमुष्टिप्रहारेणपराजित्यसुभैरवां ॥ प्रदोषकालेप्रविशंभीतयाहंतयोदितः ॥ ५० ॥
अहंलंकापुरीवीरनिर्जिताविक्रमेणते ॥ यस्मात्तस्माद्विजेतासिसर्वरक्षांस्यशेषतः ॥ ५१ ॥ तत्राहंसर्वरात्रंतुविचरजनकात्मजां ॥ रा
वणांतःपुरगतोनचापश्यंसुमध्यमां ॥ ५२ ॥ ततःसीतामपश्यंस्तुरावणस्यनिवेशने ॥ शोकसागरमासाद्यनपारमुपलक्षये ॥ ५३ ॥

आत्ययिकं जातकालविलंबं ॥ कृत्यं सीतादर्शनं स्मरन्नेव महदध्वानं गत्वा उदधेर्दक्षिणं तीरं पश्यामि दृष्टवान् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मां जिघांसंतीं ज्वलदग्नितुल्यकेशपाशां
॥ ४९ ॥ सुभैरवां अतिशयेन भयंकररूपां ॥ प्रविशं प्राविशं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वरात्रं सर्वरात्रीं ॥ अल्पशेषायां रात्रावशोकवनिकायां दर्शनादेवमुक्तिः ॥ ५२ ॥ उप
लक्षये उपालक्षयं ॥ ५३ ॥